

17.15x25.92	1	עמוד 14	הארץ - מוסף הארץ	27/01/2023	84763030-1
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790					

בדלתיים פתוחות אביגדור פלדמן

הרצל אמר

השיירה עוברת, הכלבים נובחים ואני לא אנבח? אז חזרתי לנבוח

באכזריות את השופטת דורנר שנתנה בתחילת הדרך צו על תנאי, שבוטל. ספק אם מי מן הציבור שהפיכה המשפטית מדברת בשמו שמע על פסקי הדין הללו והצביע לגוש הימין, הליכוד, ש"ס, עוצמה יהודית וכו' כדי שנציגו ככנסת יקצצו בכנפי בג"ץ.

אז למה בכל זאת ההפיכה המשפטית? לאחר חקירה שמבוססת על מקורות חסויים הגעתי למסקנה כי היא שלב ראשון במימוש מלא של חזון המדינה היהודית של הרצל – להקים "מונרכיה דמו-קרטיית" בראשות "משפחה מפורסמת היסטורית שנוולדה וחונכה למשול". משפחה מפורסמת יש, היסטורית יש, שנוולדה וחונכה למשול בוודאי יש, ואפילו היסטוריון יש, בן ציון, האב הקדמון, הגר שא בגאווה רכיבי דג"א שמתייחסים לשושלת בית דוד, ואחריו בנימין הראשון המלך הפילוסוף, רחום וחנוך כלפי תומכיו, אך תקיף ואכזר לאויביו שמנסים כלשונו לבצע: "ניסיון להפיכה שלטון-נית באמצעים מזוהמים".

לאחר אריכות ימיו תעלה שרה לכיסאו, לא אישה פתיה, לא מו-כרת אוזים בשוק, אלא אישה שחונכה למלכות על ידי המלך בני-מין הראשון, ששיתף אותה בפגישות מדיניות חשובות ונועץ בה לבחירת האבירים הנאמנים לו, כאביר השב"כ ואביר המועצה לכ"י טחון לאומי. שרה תעלה על כיסאו לא כמוזימה מזוהמת, אלא מכוח זכותה ההיסטורית למשול. וככלות ימיה עלי אדמות, יתפוס את הכס יורש העצר יאיר נתניהו, שכתבעם של יורשי עצה, לא בחל במעשי שובבות בחברת אבירים הוללים, עד שנקרא לכתר ומלך כשלצדו המשנה למלך ינקי דרעי, בנו של האריה השואג.

הגשמת חזונו של הרצל לרפובליקה אריסטוקרטית, שבראשה מלך חכם, תעניק למדינת היהודים את ההוד והדר של מדינות כאנ-גליה וצרפת, ותספק חומרים לסדרות מצוינות. יהיה לנו "הכתר" שלנו, שיעקוב אחרי עלילותיה של שושלת נתניהו. את אבנר נת-ניהו אני מייעד לתפקיד בן המלוכה הסורר שמתרחק ממשפחתו ונושא לאישה זמרת המשתייכת לקהילת העבריים בדימונה, למגי-נת לבה של אמו שרה הראשונה.

ימים אלה של מבוכה ובלבול, הפגנות והפגנות שכנגד, ימים של נבצרות מחשבתית, מצאתי לנכון להציע הצעה צנועה שעיקרה חזרה אל עקרונות היסוד של קיומנו המדי-ני – ובראש ובראשונה אל בנימין זאב הרצל. חווה המדינה פירסם את ספרו "מדינת יהודים" ב-14 בפברואר 1896. הוא נפטר ב-1904 והמתין בקברו שבוינה כמשך 44 חורפים מקפאים עד שב-1948 הוקמה המדינה שהכריזה על עצמה במגילת העצמאות כי היא מממשת את חזון המדינה היהודית של תיאודור הרצל.

אבל האמת היא שמאומה מחזון המדינה היהודית לא מומש על ידי מדינת ישראל. הרצל חזה מדינה בעלת משטר דמוקרטי מלוכני, שבראשה עומד מלך. הוא הזהיר ממדינה דמוקרטית ללא מלך. בפ-רק "חוקה", בספרו "מדינת היהודים", כתב הרצל: "חושב אני את הדמוקרטיה המונרכית ואת הרפובליקה האריסטוקרטית כצורות

הרצל חזה מדינה בעלת משטר דמוקרטי שבראשה עומד מלך. הוא הזהיר ממדינה דמוקרטית ללא מלך. "הכוח המניע של דמוקרטיה הוא טוהר מידות", כתב, "אינני מאמין בטוהר המידות הפוליטי"

הנאות ביותר של המדינה. אני מצדד מושבע של מוסדות מלוכניים, מפני שהם מאפשרים מדיניות יציבה ומייצגים את האינטרס של משפחה מפורסמת היסטורית שנוולדה וחונכה למשול... הדמוקרטיה ללא משקל הנגד של מונרך מביאה לידי להג-פרלמנטים ולקטגו-ריה המכוערת של פוליטיקאים... הכוח המניע של דמוקרטיה הוא טוהר מידות, אינני מאמין בטוהר המידות הפוליטי" ("מדינת היהודים", תרגום: מרדכי יואלי, ידיעות אחרונות).

חווה המדינה הציע כי עקרונות המונרכיה הדמוקרטית ייקבעו בחוקה שתנוסח על ידי טובי המשפטנים בארץ, "עמנו יקבל בתודה את החוקה הניתנת לו", ואשר למתנגדים לחוקה קובע חווה המדינה "בכל מקום שתתגלה התנגדות 'האגודה' תשבור אותה. היא אינה יכולה להרשות ליחידים צרי מוח או צרי עין להפריעה". האגודה המסורתית שתשבור כל התנגדות לחוקה תוקם על פי חזונו של הר-צל מקרב חוג יהודי אנגליה המצוינים. למה יהודי אנגליה ומה הופך אותם למצוינים? חווה המדינה לא מפרט.

ימים אלה רבים שואלים את עצמם מה האובססיה הזאת לבית המשפט העליון, וכיצד הפך ספרו השולי של ע"ד שמחה רוטמן: "מפלגת בג"ץ – כיצד כבשו המשפטנים את השלטון בישראל", לתו-כנית האב של הקואליציה שנוצרה לאחר הבחירות האחרונות. עיון בספרו של רוטמן הבהיר לי לחרדתי כי אני אחראי במידת מה לזעם של שמחה כלפי בג"ץ. הספר עוסק בעיקר בחמישה פסקי דין שניתנו בבג"ץ, שהציתו את חמתו של שמחה רוטמן. בראשון ייצגתי את הק-שת המזרחית שעתרה בעניין קרקעות הקיבוצים שנמסרו לעיבוד חק-לאי. הקשת המזרחית טענה כי מאחר שהקרקעות הללו אינן משמשות זה מכבר לעיבוד חקלאי, יש להעבירן לשוק החופשי ובעי-קר ליישובים סמוכים שסובלים ממצוקת קרקעות לבנייה. בג"ץ פסק לטובת הקשת המזרחית. פסק דין אחר שבו מטפל רוטמן בציניות הוא בג"ץ הקיום בכבוד, שבו ייצגתי את הטענה כי קיצוץ דרסטי של הגמלה המשולמת למי שאין להם כל הכנסה אחרת פוגע בזכות לקיום בכבוד. בג"ץ דחה את העתירה, מה שלא הפריע לרוטמן לתקוף